

Прохорова О.О.

БЕЗПЕРЕРВНА ОСВІТА ТА ФОРМУВАННЯ ОСОБИСТОСТІ ІНЖЕНЕРА-ПЕДАГОГА

Розвиток цивілізації привів наприкінці другого тисячоріччя до формування ідеї безперервної освіти. Це обумовлено зростаючим темпом морального старіння знань і їхніх додатків, що унеможлиблює обмеження освіти заздалегідь певним віком, терміном або рівнем. Саме безперервна освіта протягом всього життя може адекватно й оперативно реагувати на всі прийдешні зміни демографічних, соціальних, психофізіологічних і інших параметрів людини й суспільства. В останні тридцять років безперервна освіта стала однією з центральних педагогічних тенденцій сучасного суспільства. У зв'язку із цим у вітчизняній системі професійної освіти виникає нагальна потреба організації безперервної підготовки педагогічних кадрів. На Заході широко пропагується концепція навчання протягом усього життя LLL (Lifelong Learning). Актуальність упровадження LLL в Україні пояснюється низкою суттєвих причин, у тому числі, необхідністю створення умов для:

- ефективного розвитку національної моделі освіти, що забезпечує широкий доступ до безперервної якісної освіти на всіх її рівнях і щаблях;

- підвищення якості освіти, створення ефективної системи її моніторингу й оцінки, розробки й впровадження спадкоємних державних стандартів освіти всіх рівнів і їхнього програмно-методичного забезпечення; продовження інформатизації системи освіти й впровадження інформаційно-комунікаційних технологій;

- удосконалення системи управління освітою та її фінансування.

Різномічні аспекти дослідження феномена безперервної освіти виражаються в розробці її концепції, реалізація якої пов'язана з неминучою стратегічною перебудовою всієї освіти. Серед різних напрямів організації системи безперервної освіти в країні найбільш розробленими є підсистеми безперервного підвищення кваліфікації вчителів і керівників загальноосвітніх шкіл, а також викладачів та майстрів виробничого навчання професійно-технічної школи. Сформовані соціально-економічні умови в суспільстві кардинально змінюють характер і зміст педагогічної діяльності в системі освіти, висувають нові вимоги до професійно-педагогічних знань і вмінь викладачів, до рівня їхньої педагогічної компетентності, майстерності й мобільності.

Аналіз принципів безперервної освіти дозволив виділити із всієї їхньої сукупності найбільш важливі, а саме: системності, безперервності, інтеграції освітніх структур, наступності освітніх програм.

Для підтримки необхідного рівня кваліфікації протягом усього періоду професійної діяльності інженер-педагог має потребу в постійному оперативному поповненні загальнотехнічних і спеціальних знань відповідно до досягнень науки, техніки й технології. Основними його якостями стають: педагогічна креативність, здатність до оперативного одержання й формування в систему суми спеціальних знань і практичних навичок, уміння адаптуватися до умов діяльності, що безупинно змінюються, професійна мобільність.

Формування цих якостей педагога покликана забезпечити безперервна професійна освіта, що залучає останнім часом все більше уваги вчених і практиків.